

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deseti razširjeni senat)

z dne 12. maja 2021 *

„Pravo institucij – Evropska državljanska pobuda – Trgovina z ozemlji pod vojaško okupacijo –
Zavrnitev prijave – Očitna nepristojnost Komisije – Člen 4(2)(b) Uredbe (EU) št. 211/2011 –
Skupna trgovinska politika – Člen 207 PDEU – Skupna zunanja in varnostna politika – Člen 215
PDEU – Obveznost obrazložitve – Člen 4(3) Uredbe št. 211/2011“

V zadevi T-789/19,

Tom Moerenhout, stanujoč v Humbeeku (Belgija), in druge tožeče stranke, katerih imena so navedena v prilogi,¹ ki jih zastopa G. Devers, odvetnik,

tožeče stranke,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata I. Martínez del Peral in S. Delaude, agentki,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije (EU) 2019/1567 z dne 4. septembra 2019 o predlagani državljanski pobudi „Zagotavljanje skladnosti skupne trgovinske politike s Pogodbama EU in mednarodnim pravom“ (UL 2019, L 241, str. 12),

SPLOŠNO SODIŠČE (deseti razširjeni senat),

v sestavi S. Papasavvas, predsednik, A. Kornezov, E. Buttigieg, sodnika, K. Kowalik-Bańczyk (poročevalka), sodnica, in G. Hesse, sodnik,

sodna tajnica: M. Marescaux, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 14. januarja 2021

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

¹ Seznam drugih tožečih strank je priložen le različici, ki se vroči strankam.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeče stranke, Tom Moerenhout in šest drugih državljanov, katerih imena so navedena v prilogi, so pripravile predlagano evropsko državljansko pobudo „Zagotavljanje skladnosti skupne trgovinske politike s Pogodbama EU in mednarodnim pravom“ (v nadaljevanju: predlagana EDP), ki je bila Evropski komisiji posredovana 5. julija 2019 zaradi prijave na podlagi člena 4 Uredbe (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o državljanski pobudi (UL 2011, L 65, str. 1).
- 2 Predlagana EDP je imela naslednjo vsebino:

„Pravno urejanje trgovinskih poslov z gospodarskimi subjekti okupatorja, ki imajo sedež ali poslujejo na zasedenih ozemljih, in sicer predlaga, da se izdelkom s poreklom s teh ozemelj prepreči vstop na trg EU“.
- 3 Predlagana EDP je imela naslednji cilj:

„Komisija mora kot varuhinja Pogodb zagotavljati skladnost politike Unije ter spoštovanje temeljnih pravic in mednarodnega prava na vseh področjih prava EU, vključno s skupno trgovinsko politiko. Predlagati mora pravne ukrepe, ki bi pravnim osebam EU preprečili tako uvoz izdelkov s poreklom iz nezakonitih naselbin na zasedenih ozemljih kot tudi izvoz na takšna ozemlja, da bi EU ohranila integriteto notranjega trga in preprečila pomoč vzdrževanju takšnih nezakonitih razmer.“
- 4 Nato so tožeče stranke pod naslovom „Upoštevne določbe Pogodb in mednarodnega prava“ navedle člen 2, člen 3(5), člen 6(3) in člen 21 PEU ter člen 2(1), člena 3 in 205 ter člen 207(1) in (2) PDEU. Sklicevale so se tudi na Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, Uredbo Sveta (ES) št. 2368/2002 z dne 20. decembra 2002 o izvajanju sistema potrjevanja procesa Kimberley za mednarodno trgovino z surovimi diamanti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 18, zvezek 2, str. 30), Uredbo (EU) 2019/125 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. januarja 2019 o trgovini z določenim blagom, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtno kazni, mučenje ali drugo kruto, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje (UL 2019, L 30, str. 1), sodbi z dne 30. julija 1996, Bosphorus (C-84/95, EU:C:1996:312) in z dne 25. februarja 2010, Brita (C-386/08, EU:C:2010:91) ter na nekatere določbe in vire mednarodnega prava, med drugim resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov in mnenja Meddržavnega sodišča.
- 5 Komisija je s Sklepom (EU) 2019/1567 z dne 4. septembra 2019 o predlagani državljanski pobudi „Zagotavljanje skladnosti skupne trgovinske politike s Pogodbama EU in mednarodnim pravom“ (UL 2019, L 241, str. 12, v nadaljevanju: izpodbijani sklep) zavrnila prijavo predlagane EDP.
- 6 Komisija je to zavrnitev v točkah od 5 do 7 obrazložitve izpodbijanega sklepa obrazložila tako:

„(5) Pravni akt, ki bi zajemal vsebino predlagane [EDP], bi bilo mogoče sprejeti le na podlagi člena 215 PDEU.

(6) Vendar je predpogoj za sprejetje pravnega akta na podlagi člena 215 PDEU sklep, sprejet v skladu s poglavjem 2 naslova V [PEU], ki določa delno ali popolno prekinitvev ali omejitvev gospodarskih in finančnih odnosov z zadevno tretjo državo. Komisija ni pristojna za predložitev predlogov za tak sklep. Ker ni ustreznega sklepa, sprejetega v skladu s poglavjem 2 naslova V [PEU], Komisija nima pristojnosti za predložitev predloga za pravni akt, ki se sprejme na podlagi člena 215 PDEU.

(7) Predlagana [EDP] je iz navedenih razlogov očitno zunaj okvira pristojnosti Komisije za predložitev predlogov pravnih aktov Unije za namen izvajanja Pogodb v smislu člena 4(2)(b) Uredbe [št. 211/2011] v povezavi s točko 1 člena 2 [te uredbe].“

Postopek in predlogi strank

- 7 Tožeče stranke so 14. novembra 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile to tožbo.
- 8 Komisija je 30. januarja 2020 vložila odgovor na tožbo.
- 9 Tožeče stranke so 20. aprila 2020 vložile repliko.
- 10 Komisija je 9. julija 2020 vložila dupliko.
- 11 Splošno sodišče je na predlog desetega senata na podlagi člena 28 svojega poslovnika odločilo, da zadevo predodeli razširjenemu senatu.
- 12 Stranke so na obravnavi 14. januarja 2021 ustno podale stališča in odgovorile na vprašanja Splošnega sodišča.
- 13 Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:
 - izpodbijani sklep razglasi za ničten;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 14 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - tožbo zavrne;
 - tožečim strankam naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 15 Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo štiri tožbene razloge. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 41(1) Listine o temeljnih pravicah ter člena 4(1) in (2) Uredbe št. 211/2011, ker naj bi Komisija izkrivila predlagano EDP s tem, da ni upoštevala njenega pravega namena, ki se je nanašal na ukrep na področju skupne trgovinske politike. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 4(3), drugi pododstavek, iste uredbe, ker naj Komisija ne bi izpolnila svoje obveznosti obrazložitve izpodbijanega sklepa. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 4(2)(b) navedene uredbe, ker naj bi Komisija napačno štela, da je mogoče ukrep iz predlagane EDP sprejeti le na podlagi člena 215 PDEU. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 4(2)(b) iste uredbe, ker naj bi Komisija prezrla druge pravne podlage, s katerimi je predlagana EDP očitno povezana.
- 16 Splošno sodišče meni, da je treba najprej preučiti drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na nezadostno obrazložitev izpodbijanega sklepa.
- 17 Tožeče stranke v okviru tega tožbenega razloga v bistvu navajajo tri očitke v zvezi z obrazložitvijo izpodbijanega sklepa.

- 18 Prvič, Komisija naj ne bi pojasnila, zakaj je menila, da člen 207(2) PDEU ni ustrezna pravna podlaga za ukrep iz predlagane EDP, kljub izrecni navedbi te določbe in Uredbe 2019/125 v navedeni pobudi. Tožene stranke namreč menijo, da je iz predlagane EDP razvidno, da se ta nanaša na ukrep, ki spada na področje skupne trgovinske politike.
- 19 Drugič, ker je Komisija menila, da je lahko le člen 215 PDEU, ki se nanaša na ukrepe, sprejete na področju skupne zunanje in varnostne politike (SZVP), ustrezna pravna podlaga za predlagano EDP, naj bi morala pojasniti razloge, iz katerih je menila, da je glavni cilj navedene pobude ukrep na področju SZVP in ne ukrep v zvezi s skupno trgovinsko politiko.
- 20 Tretjič, Komisija naj ne bi razlikovala med dvema odstavkoma člena 215 PDEU. Splošno sklicevanje na ta člen kot pravno podlago za ukrep, na katerega se nanaša predlagana EDP, pa naj ne bi omogočalo seznanitve z razlogom, iz katerega naj bi prepoved, predvidena v navedeni pobudi, spadala med omejevalne ukrepe proti državam (na podlagi odstavka 1 navedenega člena) namesto med omejevalne ukrepe proti osebam (na podlagi odstavka 2 istega člena).
- 21 Komisija izpodbija trditve tožečih strank in v bistvu trdi, da je izpodbijani sklep dovolj obrazložen.
- 22 V zvezi s tem je treba glede postopka prijave predlagane državljanske pobude opozoriti, da mora Komisija na podlagi člena 4 Uredbe št. 211/2011 preučiti, ali taka pobuda izpolnjuje pogoje za prijavo, določene v odstavku 2 tega člena.
- 23 Natančneje, med navedenimi pogoji člen 4(2)(b) Uredbe št. 211/2011 določa, da Komisija predlagano državljansko pobudo prijavi, če „ne sodi očitno izven okvira, v katerem ima Komisija pristojnost za predložitev predlogov pravnih aktov Unije za namen izvajanja Pogodb“. Zato je Komisija, samo če je predlagana državljanska pobuda – ob upoštevanju njenega predmeta in njenih ciljev, kot izhajajo iz obveznih informacij in po potrebi dodatnih informacij, ki so jih organizatorji predložili v skladu s Prilogo II k tej uredbi – očitno zunaj okvira pristojnosti, na podlagi katerih lahko Komisija vložijo predlog pravnega akta Evropske unije za namen izvajanja Pogodb, pooblaščen za zavrnitev prijave te predlagane državljanske pobude v skladu s to določbo (sodbi z dne 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, točka 50, in z dne 7. marca 2019, Izsák in Dabis/Komisija, C-420/16 P, EU:C:2019:177, točka 54).
- 24 Člen 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 211/2011 določa, da kadar Komisija zavrne prijavo predlagane državljanske pobude, obvesti organizatorje o vzrokih za to zavrnitev.
- 25 V skladu s sodno prakso to, da prijava predlagane državljanske pobude ni potrjena, lahko vpliva na samo učinkovitost pravice državljanov do vložitve državljanske pobude, ki je določena v členu 24, prvi odstavek, PDEU. Zato morajo biti iz takega sklepa jasno razvidni razlogi, ki utemeljujejo navedeno zavrnitev (glej sodbo z dne 3. februarja 2017, *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe*/Komisija, T-646/13, EU:T:2017:59, točka 17 in navedena sodna praksa).
- 26 Državljanu, ki je vložil predlagano državljansko pobudo, mora biti namreč omogočeno, da se seznanijo z razlogi, iz katerih Komisija prijave te pobude ni potrdila, tako da mora Komisija, ko ji je predložena taka pobuda, to oceniti, pa tudi podrobno navesti različne razloge za svoj sklep o zavrnitvi ob upoštevanju njegovega vpliva na učinkovito izvrševanje pravice, ki je določena s Pogodbo. To izhaja iz narave te pravice, katere namen – kot je navedeno v uvodni izjavi 1 Uredbe št. 211/2011 – je krepitev državljanstva Unije in krepitev demokratičnega delovanja Unije s sodelovanjem državljanov v demokratičnem življenju Unije (glej sodbo z dne 3. februarja 2017, *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe*/Komisija, T-646/13, EU:T:2017:59, točka 18 in navedena sodna praksa).

- 27 Uresničitev ciljev, navedenih v uvodni izjavi 2 Uredbe št. 211/2011, in sicer spodbujati sodelovanje državljanov v demokratičnem življenju in narediti Unijo dostopnejšo, bi bila resno ogrožena, če v sklepu o zavrnitvi ne bi bilo popolne obrazložitve (sodba z dne 3. februarja 2017, *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe*/Komisija, T-646/13, EU:T:2017:59, točka 29).
- 28 Obveznost obvestitve organizatorjev o razlogih za zavrnitev prijave njihove predlagane EDP, kot je določena v členu 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 211/2011, je poseben izraz – glede evropske državljanske pobude – obveznosti obrazložitve pravnih aktov, določene v členu 296 PDEU (sodba z dne 12. septembra 2017, *Anagnostakis*/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, točka 28).
- 29 V skladu z ustaljeno sodno prakso mora biti obrazložitev, ki se zahteva s to zadnjemavedeno določbo, prilagojena naravi zadevnega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko zadevne osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor. Zahtevo po obrazložitvi je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino akta, naravo navedenih razlogov in interes, ki ga imajo lahko naslovniki akta ali druge osebe, na katere se ta akt neposredno in posamično nanaša, da prejmejo pojasnila. Ne zahteva se, da so v obrazložitvi natančno navedeni vsi upoštevni dejanski in pravni elementi, saj je treba vprašanje, ali obrazložitev akta izpolnjuje zahteve iz člena 296 PDEU, presojati tako glede na njegovo besedilo, kot tudi glede na njegov okvir in celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje (sodba z dne 2. aprila 1998, *Komisija/Sytraval in Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, točka 63; glej tudi sodbo z dne 1. julija 2008, *Chronopost in La Poste/UFEX in drugi*, C-341/06 P in C-342/06 P, EU:C:2008:375, točka 88 in navedena sodna praksa).
- 30 Čeprav je res, da institucijam v obrazložitvi odločb, ki jih sprejmejo, ni treba zavzeti stališča glede vseh trditev, ki jih pred njimi med upravnim postopkom navedejo zadevne osebe, pa morajo navesti dejstva in pravne preudarke, ki so bistveni za sistematiko njihovih odločb (glej v tem smislu sodbi z dne 10. julija 2008, *Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 169, in z dne 6. septembra 2012, *Storck/UUNT*, C-96/11 P, neobjavljena, EU:C:2012:537, točka 21).
- 31 Zato je treba to, ali je Komisija izpodbijani sklep dovolj obrazložila, preučiti ob upoštevanju teh načel.
- 32 V obravnavani zadevi je Komisija, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 6, v izpodbijanem sklepu ugotovila, da bi bilo pravni akt, ki bi zajemal vsebino predlagane EDP, mogoče sprejeti le na podlagi člena 215 PDEU (točka 5 obrazložitve) in da ni pristojna za predložitev predloga pravnega akta na tej podlagi (točka 6 obrazložitve). Pojasnila je, da predlagana EDP zato očitno ne spada v okvir njenih pristojnosti v smislu člena 4(2)(b) Uredbe št. 211/2011 v povezavi s točko 1 člena 2 navedene uredbe (točka 7 obrazložitve).
- 33 Iz obrazložitve izpodbijanega sklepa tako izhaja, da je Komisija svojo zavrnitev utemeljila z razlogom, ki se v bistvu nanaša na to, da ni pristojna za predložitev predloga pravnega akta, ki bi obravnaval vsebino predlagane EDP, saj je po mnenju Komisije edina pravna podlaga, ki se lahko uporabi, člen 215 PDEU.
- 34 Vendar je treba ugotoviti, kot trdijo tožeče stranke, da v izpodbijanem sklepu niso navedeni razlogi, iz katerih je Komisija menila, da je cilj predlagane EDP mogoče doseči le z aktom, sprejetim na podlagi člena 215 PDEU. Poleg tega, čeprav iz besedila izpodbijanega sklepa implicitno izhaja, da je Komisija menila, da druge določbe, na katere se sklicujejo tožeče stranke v predlagani EDP, med drugim člen 207 PDEU, ne morejo biti ustrezna pravna podlaga za ukrep, na katerega se nanaša predlagana EDP, pa Komisija svojega razlogovanja v zvezi s tem ni dodatno pojasnila.
- 35 Tako je treba zadostnost take obrazložitve v izpodbijanem sklepu presojati ob upoštevanju naslednjih preudarkov.

- 36 Prvič, izpodbijani sklep je temeljil na tem, da Komisija očitno nima pristojnosti za vložitev predloga pravnega akta, ki bi ustrezal vsebini in cilju predlagane EDP. Ta očitna nepristojnost je bila pojasnjena z dejstvom, da je Komisija menila, da predlagani ukrep spada izključno na področje SZVP.
- 37 Zato je bila presoja Komisije glede vsebine in ciljev predlagane EDP v skladu s sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 23, in posledično glede pravne podlage, ki se uporabi, bistvenega pomena v sistematiki izpodbijanega sklepa v smislu sodne prakse, navedene zgoraj v točki 30. Iz tega sledi, da bi Komisija v nasprotju s svojimi trditvami v izpodbijanem sklepu morala pojasniti svojo analizo glede ustrezne pravne podlage.
- 38 Očitno pa je, da iz obrazložitve, ki jo je Komisija podala v izpodbijanem sklepu in v kateri se zgoj sklicuje na člen 215 PDEU kot edino možno pravno podlago akta, ki bi lahko ustrezal vsebini predlagane EDP, ni mogoče razumeti razlogovanja v zvezi z izbiro te pravne podlage. Omemba nepristojnosti Komisije za sprejetje „[sklepa], ki določa delno ali popolno prekinitev ali omejitev gospodarskih in finančnih odnosov z zadevno tretjo državo“, v točki 6 obrazložitve izpodbijanega sklepa, ki povzema besedilo člena 215(1) PDEU, te presoje nikakor ne podpira. Namreč, ugotoviti je treba, da Komisija ni pojasnila, zakaj meni, da je treba ukrep, predviden v predlagani EDP, nujno in izključno opredeliti kot ukrep, ki se nanaša na akt, ki določa prekinitev ali omejitev trgovinskih odnosov z eno ali več tretjimi državami v smislu člena 215(1) PDEU.
- 39 Drugič, vsebina predlagane EDP je upošteven element okvira v smislu sodne prakse, navedene zgoraj v točki 29, za presojo zadostnosti obrazložitve izpodbijanega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisija, C-589/15 P, EU:C:2017:663, točke 29 in od 36 do 39).
- 40 V obravnavanem primeru so se tožeče stranke v predlagani EDP izrecno in večkrat sklicevale na skupno trgovinsko politiko in na določbe, ki se nanašajo na to področje.
- 41 Na eni strani so namreč tožeče stranke v razdelku predlagane EDP, ki se nanaša na njen cilj, navedle, da mora Komisija zagotavljati „skladnost politike Unije ter spoštovanje temeljnih pravic in mednarodnega prava na vseh področjih prava EU, vključno s skupno trgovinsko politiko“ (točka 3 zgoraj), in v razdelku, ki se nanaša na vsebino navedene predlagane EDP, sprejetje ukrepa za „pravno urejanje trgovinskih poslov“ z ozemlji, ki so pod okupacijo (točka 2 zgoraj).
- 42 Na drugi strani so tožeče stranke v razdelku „Upoštevne določbe Pogodb in mednarodnega prava“ predlagane EDP navedle številne določbe, ki se nanašajo na skupno trgovinsko politiko (točka 4 zgoraj). Natančneje, navedle so člen 207(1) in (2) PDEU, ki med drugim določa, da ukrepe, s katerimi se opredeli okvir za izvajanje trgovinske politike Unije, sprejmeta Evropski parlament in Svet z uredbami, sprejetimi po rednem zakonodajnem postopku, in člen 3 PDEU, iz katerega izhaja, da je skupna trgovinska politika področje, ki je v izključni pristojnosti Unije. Poleg tega so navedle dve uredbi, sprejeti na področju skupne trgovinske politike, ki urejata trgovino z nekaterimi vrstami proizvodov iz tretjih držav, za katere med drugim velja sistem dovoljenj, in dve sodbi Sodišča, ki se nanašata na uporabo aktov Unije s tega področja.
- 43 Zato je bilo iz informacij, vsebovanih v predlagani EDP, razvidno, da so tožeče stranke želele, naj Komisija predloži predlog akta skupne trgovinske politike na podlagi člena 207 PDEU.
- 44 Komisija pravilno opozarja, da ji v izpodbijanem sklepu ni bilo treba navesti neupoštevnosti vsake od določb in zatrjevanih virov prava, ki so jih tožeče stranke navedle v predlagani EDP.
- 45 Vendar bi morala Komisija glede na izrecna in večkratna sklicevanja na skupno trgovinsko politiko v predlagani EDP, in zlasti na člen 207 PDEU, v obravnavanem primeru pojasniti razloge, iz katerih je implicitno ugotovila, da ukrep iz predlagane EDP glede na njegovo vsebino in cilj ne spada na to področje in ga zato ni bilo mogoče sprejeti na podlagi člena 207 PDEU. Izpodbijani sklep pa v zvezi s tem ne vsebuje nobene obrazložitve.

- 46 Poleg tega, ker je izpodbijani sklep v bistvu temeljil na ugotovitvi, da predlagana EDP očitno ne spada v okvir pristojnosti Komisije, je presoja, da navedena predlagana pobuda ne more biti povezana s skupno trgovinsko politiko, bistvenega pomena za sistematično izpodbijanega sklepa. Drugače kakor SZVP je namreč skupna trgovinska politika področje, na katerem je Komisija pristojna za oblikovanje predloga akta Unije na podlagi člena 207 PDEU.
- 47 Tretjič, ali je obrazložitev izpodbijanega sklepa zadostna ali ne, je treba presojati tudi glede na cilje člena 11(4) PEU, člena 24, prvi odstavek, PDEU in Uredbe št. 211/2011, ki so spodbujati sodelovanje državljanov v demokratičnem življenju in narediti Unijo dostopnejšo. Kot je opozorjeno zgoraj v točkah od 25 do 27, mora Komisija zaradi teh ciljev jasno navesti razloge, ki utemeljujejo zavrnitev prijave predlagane državljanske pobude.
- 48 Brez popolne obrazložitve bi bila resno ogrožena morebitna vložitev nove predlagane EDP, pri kateri bi se upoštevali ugovori Komisije glede dopustnosti predlagane pobude, in uresničitev ciljev, ki so navedeni v uvodni izjavi 2 Uredbe št. 211/2011, in sicer spodbujati sodelovanje državljanov v demokratičnem življenju in narediti Unijo dostopnejšo (sodba z dne 3. februarja 2017, *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe*/Komisija, T-646/13, EU:T:2017:59, točka 29). Komisija bi namreč le z ustrezno predstavitvijo razlogov, na podlagi katerih je menila, da ukrep iz predlagane EDP spada izključno na področje SZVP in ni povezan s skupno trgovinsko politiko, ravnala v skladu s ciljem spodbujanja sodelovanja državljanov v demokratičnem življenju v skladu s členom 11(4) PEU in členom 24, prvi odstavek, PDEU ter s cilji Uredbe št. 211/2011.
- 49 Glede na navedene preudarke in ne da bi bilo treba preučiti vprašanje, ali bi morala Komisija v izpodbijanem sklepu pojasniti tudi, kateri odstavek člena 215 PDEU se uporablja za ukrep iz predlagane EDP, je treba ugotoviti, da izpodbijani sklep ne vsebuje dovolj elementov, ki bi tožecim strankam omogočili, da se seznanijo z utemeljitvijo zavrnitve prijave predlagane EDP, Splošnemu sodišču pa, da opravi nadzor nad zakonitostjo te zavrnitve. Zato ta sklep ne izpolnjuje obveznosti obrazložitve, ki izhaja iz člena 296 PDEU in člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 211/2011.
- 50 Iz tega sledi, da je treba drugemu tožbenemu razlogu ugoditi in izpodbijani sklep razglasiti za ničn, ne da bi bilo treba preučiti druge tožbene razloge, ki so jih navedle tožeče stranke.

Stroški

- 51 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker Komisija ni uspela, se ji v skladu s predlogi tožečih strank naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deseti razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Sklep Komisije (EU) 2019/1567 z dne 4. septembra 2019 o predlagani državljanski pobudi „Zagotavljanje skladnosti skupne trgovinske politike s Pogodbama EU in mednarodnim pravom“ se razglasi za ničn.**
- 2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.**

Papasavvas

Kornezov

Buttigieg

Kowalik-Bańczyk

Hesse

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 12. maja 2021.

Podpisi